

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7663

гр. София, 09.10.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **1194** по описа за **2020** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 и чл. 196 от АПК .

Образувано е по молба вх. № 24286/04.08.2020г., подадена от адв. Д., в качеството му на пълномощник на жалбоподателя М. П.. По същество се иска да бъде изменено съдебно решение № 3513/02.07.2020г., постановено по адм. дело № 1194/2020г., като се присъдят разноски по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата /ЗА/ в полза на процесуалния представител на жалбоподателя и същите се възложат на Столична община – юридическо лице по § 1, т. 6 от АПК, както и се намали присъденото в полза на насрещната страна юрисконсултско възнаграждение, съобразно с уважената част от оспорването на жалбоподателя.

Ответникът - **СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ /СОС/**, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на искането за изменение на съдебното решение по адм. дело № 1194/2020г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните намира от правна страна следното:

Молбата е подадена в срока за обжалване на съдебното решение, съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от ГПК и изхожда от надлежна страна, поради което е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА**.

Разгледана по същество молбата е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

С Решение № 3513/02.07.2020г. съдът е отменил по жалба на М. В. П. разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от Наредбата за организацията на движението на територията на Столичната община, приета с Решение № 332 по Протокол № 48 от 19.05.2005 г. на СОС, както и е отхвърлил жалбата на този жалбоподател в частта, с която са оспорени разпоредбите на чл. 58, чл. 118, т. 1, чл. 118, т. 2 - в частта „такса за отговорно

пазене”, чл. 119 – в частта „такса за отговорно пазене”, и чл. 128 – в частта „такса за отговорно пазене” от Наредбата за организацията на движението на територията на Столичната община, приета с Решение № 332 по Протокол № 48 от 19.05.2005 г. на СОС. С решението СОС е осъден да заплати на М. В. П. сумата в размер на 230 /двеста и тридесет/ лева, представляваща разноски по делото, съобразно уважената част от оспорването, както и М. В. П. е осъден да заплати на СОС сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав намира за основателно направеното от жалбоподателя искане за присъждане на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от ЗА на името на процесуалния представител на жалбоподателя. Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от ЗА в случаите когато адвокат укаже безплатна адвокатска помощ и съдействие, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, като съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. С оглед на цитираната разпоредба неправилно при постановяване на решение № 3513/02.07.2020г. по адм. дело № 1194/2020г. съдът е осъдил ответника да заплати адвокатското възнаграждение на жалбоподателя, а не на неговия процесуален представител – адв. Д..

Основателно се явява и искането на жалбоподателя за изменение на съдебното решение в частта на разноските по отношение на задължения за разноските субект, поради липса на самостоятелен бюджет от страна на СОС. Разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 196 от АПК предвижда, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В съответствие с § 1, т. 6 от ДР на АПК „поемане на разноски от административен орган“ е поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. В случая СОС е административен орган в структурата на юридическото лице Столична община, поради което за разноските следва да бъде осъдено юридическото лице.

Неоснователно се явява направеното от жалбоподателя искане за изменение на съдебното решение в частта, с която са присъдени разноски на ответника. Присъждане на възнаграждение за юрисконсулт, представлявал ответника в съдебното производство се определя по правилата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, като съгласно посочения текст в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно който за административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лева. В конкретния случай, видно от мотивите на решение № 3513/02.07.2020г., постановено по адм. дело № 1194/2020 г., съдът именно при съобразяване на обстоятелството на частично отхвърляне на жалбата е присъдил на ответника възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лева.

Така мотивиран АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, IV троен състав, на основание чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 и чл. 196 от АПК,

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ решение № 3513/02.07.2020 г. на Административен съд – София град, IV троен състав, постановено по адм. дело № 1194 по описа за 2020г., в частта за разноските, както следва:

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на М. В. П. сумата в размер на 30 /тридесет/ лева, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на адв. Ю. Л. Д. сумата в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по делото, съобразно уважената част от оспорването.

ОСЪЖДА М. В. П. и П. Т. З. да заплатят на СТОЛИЧНА ОБЩИНА сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Д., в качеството му на пълномощник на жалбоподателя М. П., да се измени съдебно решение № 3513/02.07.2020г., постановено по адм. дело № 1194/2020г., в частта за разноските, като се намали присъденото в полза на насрещната страна юрисконсултско възнаграждение, съобразно с уважената част от оспорването на жалбоподателя.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

